

mutopia 2, 2019, Art in Buildings 310W, Милвоки, САД (златни листићи, алуминијум, јајчана темпера, MDM и уље на зиду, поду, платну и бетону, 330x1100x330 cm) Art in Buildings 310W., Milwaukee, USA (gold leaf, aluminium, egg tempera, MDM and oil on wall, floor, canvas and concrete, 330x1100x330 cm)

devolution, 2017, Magic Beans, Берлин (туш, алуминијум и јајчана темпера на зиду, поду и плафону, 325х 665х450 cm) Magic Beans Berlin (ink, aluminium and egg tempera on wall, floor and ceiling, 325x 665x450 cm)

Уз инсталацију MUTOPIA 3 изложене су три серије радова: In addition to the MUTOPIA 3 installation, three series of works were exhibited:

решетке - после 2005. пространства – после 2010. инфилтрација - после 2015. grids - after 2005 scapes - after 2010 infiltration - after 2015

КЛАУДИЈА ЧЕЈСЛИНГ / Берлин, Немачка

Изложба MUTOPIA ('Mu' из 'Mutation' и 'topia' из

'Utopia') бави се невидљивим контаминацијама изазваним различитим радиоактивним изворима: од данашњег нуклеарног рата кориштеног у недавним конфликтним зонама, до међусобне повезаности између рударства, нуклеарних реактора и муниције са осиромашеним уранијумом. Предложени муралски "site-mutative" премаз простире се преко делова пода и зидова и приказује се на крајњим деловима крајолика са преокренутим и искривљеним перспективама. Слике простора састоје се од одвојених пејзажа, мутираних биљака чија је деформација проузрокована гама зрачењем и маштовитом невилљивом и неизбежним утицајем зрачење. Добијена слика је аморфни апстрактни систем комплексних фрагмената која подсећа на рефлексију светлости. Биоморфни облици стварају vзнемиравајућу динамику унутар целе композиције. Уметник има за циљ стварање атмосфере отућења тражећи нову перспективу у сликарству, која обухвата мултидимензионалне и нестабилне реалности које ланас постоје - мутирана перспектива. Нова перспектива у сликарству жели

Клаулиа Чеіслинг іе међунаролна уметница рођена у Минхену (1973) и тренутно живи и ради између Канбере/Аустралија и Берлина/Немачка. Позната је по развијању праксе просторног сликарства: еколошко-политичке биоморфне апстрактне слике, састављене од платна и вајарских елемената са пигментима на објектима, зидовима, подовима и плафонима. Излагала је на више ол шезлесет самосталних и групних изложби, нарочито у Сједињеним Државама, Аустралији, Немачкој, Шведској, Луксембургу, Аустрији, Швајцарској и шире. Докторирала је на Аустралијском националном универзитету, a "Verlag für zeitgenoessische Kunst und Theorie" je 2016. објавила њену прву обимну монографију.

показати осећај изобличења, инфилтрације и појма

CLAUDIA CHASELING / Берлин, Немачка Art exhibition "MUTOPIA" (the word derived from

"mu-" as in "mutation" and "-topia" as in "utopia") deals with invisible forms of contamination caused by

different radioactive sources - from a covered nuclear

war and the current conflict zones, to an interconnection between mining, nuclear reactors, and depleted uranium munitions. The suggested "site-mutative" mural spreads out from the floor up to the walls, and shows a landscape with distorted perspectives. The images present different landscapes, mutated plants whose deformations are caused by a gamma rays, as well as some assumed invisible and inevitable effects of radiatioactive contamination. The whole picture is an amorphous and abstract system of multiple fragments that remind of light reflection. The biomorphic forms create disturbing dynamics within the entire composition. The artist has the goal to create an atmosphere of human alienation by trying to find a new perspective in painting that encompasses multidimensional and changeable realities that exist today, that is, a mutated perspective. A new perspective in painting attempts to show a sense of distortion, infiltration,

and the concept of deterioation.

Claudia Chaseling is an international artist born in Munich and currently living and working between Canberra, Australia and Berlin, Germany, She is known for developing the practice of Spatial Painting: environmental-political biomorphic abstract paintings, comprised of canvases and sculptural elements with pigments on objects, walls, floors and ceilings. The artist has exhibited her works in over sixty solo and group exhibitions, notably in the United States, Australia, Germany, Sweden, Luxembourg, Austria, Switzerland, and beyond. The "Verlag für zeitgenoessische Kunst und Theorie" published her first extensive monograph in 2016 and at the present she completed her PhD at the Australian National University.

Клаудија Чејслинг / Claudia Chaseling mutopia 3

Изложба из програма међународне сарадње Exhibition from the program of international cooperation

Cara Dusana 6, 32000 CACAK, SRBUA
www.madezdapetrovic.rs
E-mail: galerijaenadezdapetrovic.rs

PenyGnuka Cp6inja
Mинистарство културе и
информисања
информисања

Реализација изложбе: Уметничка галерија "Надежда Петровић", Чачак; Кустос изложбе: Даниел Микић; Превод: Ванда Перовић, Јелена Ћусловић; Проспект: Мирјана Рацковић; Дизајн и штампа: Тригон, Чачак; Тираж: 200; Чачак, новембар 2019 Realization of the exhibition: Art Gallery "Nadežda Petrović", Čačak/Serbia; Curator: Daniel Mikić; Translation: Vanda Perović, Jelena Ćuslović; Prospectus: Mirjana Racković; Design and printing: Trigon; Circulation: 200; November 2019;

Клаудија Чејслинг / Claudia Chaseling mutopia 3

2019, ПВЦ сребро, пигменти, МВМ на зиду и поду, 300 цм х 700 цм х 270 цм Фотографија: Миленко Савовић

2019, PVC silver, pigments, MDM on wall and floor, 300 cm x 700 cm x 270 cm

* Есеј кустоса Даниела Микића настао по мотивима графичке новеле "Мутант Марфи" Клаудије Чејслинг. Марфи се, као један од основних мотива, провлачи кроз већину радова ове уметнице.

МУТОПИА 3

Припремајући изложбу Клаудије Чејслинг постављао сам себи разна питања: одакле интересовање једне реномиране уметнице за тему катаклизмичних обрта у природи: Да ли је 1986. Чернибиљ захватио и њен свет? Како је дошла до управо најекспресивнијег уметничког начина изражавања и описивања окружења које се незаустављиво урушава? Како, без људских или било каквих фигура, успева дочарати узнемирујућу стварност распада самоконтроле и уништавајуће визије људске популације и ставити до знања да ће људска врста саму себе уништити? Како ликовно објаснити да ће људска врста бити принуђена да "напусти кућу" и остави планету да се лечи? Ако је тачна климава теорија еволуције, у том случају нека све крене изнова. На крају, да ли су шансе да се уозбиљимо, да штитимо себе од самих себе, а тиме штитећи свет, реалне? Да ли смо довољно упућени у све шта свесно чинимо природном окружењу?

"Људи су као вируси", рече детектив Смит, "долазите на један простор, уништите га и одлазите на друго место."

Кад ће нам понестати нових места? Планета Земља није толико велика, мада би могла да буде ако се не претворимо у мутанте. Мутопиа 3, тражим одговоре у сликама Клаудије Чејслинг. Имао сам среће. У том тренутку сам наишао на писмо.

"Драга Клаудија,

Искрено се надам да си на добром путу и бескрајно сам ти захвалан на чињеници ла нас примећујеці. Ја и мени слични су далеко од сваког неоштећеног, неразореног, чистог генетског материјала. Знаш да чудно мрдам својим телом, да неразумно говорим, да губим нит док пишем, а шта да радим? За промене је касно; било их је у мом животу сувише. Остаћу овакав. Не личим на било шта што је природа створила али сам зато најбоља слика оног шта ћемо сви постати. Све је било против нас, свет је био против нас. Учинили су највише што су могли да се ми овакви родимо. Знам, питаш се како смо ми уопште настали? Сва та гомила нуклеарног отпада, осиромашени уранијум, богати уранијум, наоружање, ратови, гранате свих калибара напуњене разорним средствима, свуда око нас режећи вукови жедни крви играју улогу миротвораца, а ми немоћно пружамо своје вратове. Све то стоји, али је мање битно јер сам сазнао праву истину о свом постанку. Чудни сусрети рађају необична пријатељства и још невероватније приче. Упознао сам страх и очај. Тачније, Госполин "Страх" ми је пријатељ, а "Очај" ми је одавно као рођени брат. Они су ми испричали како сам овако наказан и несретан искочио. Пренећу ти њихову причу.

Ти си мали мутант, зар не? — питао је Господин "Страх". Нажалост да.

Мислиш да те родила мајка и у великој си заблуди. Бачен си у траву, искочио си, тако сурово унакажен и бесмислен као продукт обичне, језиве бахатости. Мајка, ако је тако могу назвати, ти је "Мржња". Пре него се парила, или назови то како желиш, нудила се свима. Са мрзовољом ју је прихватио Господин "Огањ". Једини он није имао осећај презира. Било му је свеједно. Господин "Огањ" и овако све прегази и претвори у пепео. "Мржња" је своју мрежу распрострту на свим местима где се могла изродити, сачинила од зависти, похлепе, незнања и смрти. Стрпљиво је чекала мислећи да баш она, тако огавна мора имати наследнике, пратиоце, помоћнике. Има их мноштво али си само ти створен као коров. Сувишан, невољен и непотребан. Твоји вршњаци су имали више среће, али буди без бриге. Ти си од кад се памтиш такав, а они ће, како сада ствари стоје, тек бити. Замисли како ће свет изгледати кад људски род отпусти спреге своје деструктивне маште? На добром су путу да своју унутрашњу утопију претворе у утопију мутаната. Како ће то прекрасан пакао да буде! Мислио си да је пакао негде далеко, а ниси свестан да живиш у њему. Уосталом, како би упознао нас - "Страх" и "Очај" да ниси на месту које нама највише прија. Ватра и Безнађе, како дивно окружење.

"Господине, ја јесам наказни мутант и нисам за то крив, али не желим да у таквом окружењу живим"– рекао сам гласом пуним огоруења

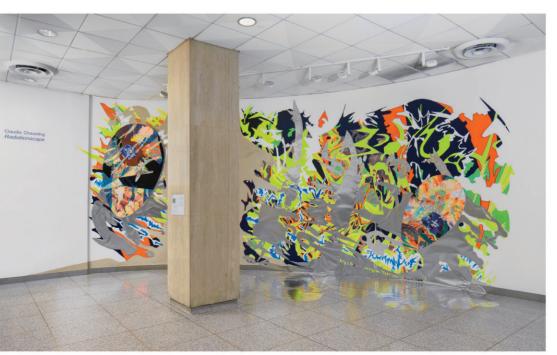
"Ах, то није само твој проблем, а ја ти у твом настојању могу поклонити само још мало туге. Могу, уз то, да још подгревам вашу жељу да чините зверства и да занемарите здрав разум. Мени је лепо, а теби би саветовао да изађеш пред људе, уклониш тај прекривач лажи и маглу глупости и одважно покажеш своје измучено тело. Учинићеш тиме велико дело. Можда схвате по каквој се ивици провалије крећу, а и мени би дао мало више узбуђења. Постаје досадно. Краљевина господина "Страха" и "Очаја"; лепо звучи. Поносан сам и немам никакву наду да ћу се морати супроставити Миру, Срећи, Љубави, Разуму нити да ћу пуцати на Сунце. Све ви то можете сами.

Драга Клаудија, нема потребе да ти описујем моје разочарење. Кад іелном схватимо како смо постали, гле и зашто живимо, какви смо наказни и какви ћемо још бити заиста немам разлога за бригу. Ово је мој свет, у њему се осећам безбедно као у наручју среће коју никад нећу упознати. Ти ми у свему несебично помажеш. Слике које ствараш преносе баш оно о чему сањамо и што би требало да буде опомена створењима другачијим од мене. Експлозивну страст, промишљену форму, динамичан колорит, камени или бетонски облици налик јајету стварају у мени узбурканост осећања и необузданости. Прште шрапнели безумља на све стране, слива се пропаст као магла и пепео електрана. Удишемо и похлепно гутамо неред, хватамо длановима оштрицу небриге која нам сече месо и без патње и осећаја самилости стављамо завоје равнодушности на очи. Можда твој рад освести неколицину оних који могу покренути лавину разума и све се окрене у правцу утопије, реалне утопије колико год то звучало неспојиво. У свету различитог од мога су људи пуни жеље да мењају лоше навике, да прете господи "Страху" и "Очају", чак и да их забране, да учине све што је у њиховој моћи како би се сподобе попут мене претвориле у нешто љупко, драго сваком. За мене је већ касно. Ја ћу се овакав изгубити у универзуму и без експлозије толико јаке да уништи планету. Бићу, надам се, брзо заборављен.

Хвала Клаудија Чејслинг. Увек твој, Мутант Марфи трећи."

mutopia 1, 2019, SOAD Галерија, Канбера, Аустралија (златни листићи, РVC сребро, јајчана темпера, MDM и уље на зиду, поду, платну и бетонским објектима, 600x900x600 cm) SOAD Gallery, Canberra, Australia (gold leaf, PVC silver, egg tempera, MDM and oil on wall, floor, canvas and concrete objects, 600x900x600 cm)

radiationscape, 2018, Art in Buildings 55 5th Avenue space (Union Square), Њујорк, САД (јајчана темпера и уље на зиду, поду и платну, 360х1000х250 cm)
Art in Buildings 55 5th Avenue space (Union Square), New York City, USA (aluminium, egg tempera and oil on wall, floor and canvas, 360х1000х250 cm)

*This essay by curator Daniel Mikić is based on the graphic novel "Murphy The Mutant" by Claudia Chaseling. Murphy, as one of her primary motives, runs through most of this artist's work.

MUTOPIA 3

While preparing Claudia Chaseling's exhibition I asked myself different questions: Why is a renown artist interested in the topic of cataclysmic changes in nature: Did the Chernobyl 1986 disaster affect her world too? How has she come up with the most expressive artistic way of rendering and describing the environment that is unstoppably breaking down? How does she manage to evoke the disturbing reality, without any human or any other figures, the disintegration of self-control and the devastating vision of the human population and make it known that the human racewill destroy itself? How to visually explain that the human race will be forced to "leave its home" and leave the planet to heal? If the shaky theory of evolution is true, in that case, let everything start all over again. Finally, is there a real chance for us to get serious, to protect ourselves from ourselves and thus protect the world? Are we sufficiently aware of all the things we are deliberately doing to our environment?

"People are like viruses", said detective Smith, "you come to a certain territory, destroy it and go on to another".

When will we run out of new places? Planet Earth is not big enough, although it could be if we do not turn into mutants. Mutopia 3, looking for answers in Claudia Chaseling's paintings.

I was lucky. At that very moment, I stumbled upon a letter.

"Dear Claudia,

I sincerely hope that you are on a good path and am endlessly grateful for the fact that you notice us. Me and others similar to me are far away from any intact, not rayaged, common genetic materiall. You know that I move my body in unusual ways, that I ramble when I speak, that I lose track while writing, but what can I do? It's too late for changes; there have been too many of them in my life. I will stay as I am. I do not resemble anything that nature has created, however I am the best image of what we will all become. Everything was against us, the world was against us. They have done everything they could so that we would be born like this. I know, you are wondering how did we even originate? All those piles of nuclear waste, depleted uranium, rich uranium, armament, wars, grenades of all calibers charged with various destructive materials, all round us snarling blood thirstywolves playing the role of peacemakers, and we powerlessly put our necks on the scaffolds. It is all true but less importantbecause I discovered the real truth about my origin. Unusual meetingslead to unusual friendshipsand even more amazing stories, I met fear and despair. More precisely Mr. "Fear" is my friend and "Despair" has been like brother to me for a long time. They told me what happened how Ibecameso deformed and unhappy. I'lltellyou their story.

You are a little mutant, aren't you?— asked Mr. "Fear". Unfortunately, I am.

You think a mother bore you, it is a great misconception to think so. You were thrown into the grass, you jumped up so brutally deformed and absurd, you are a product of ordinary gruesome arrogance. You mother, if I can call her such, was "Hate". Before she bred, or call it what you wish, she offered herself to everyone. Mr. "Fire" accepted hermorosely. He was the only onewho did not feel any contempt towards her. It was all the same to him. Anyway Mr. "Fire"crushes and turns everything into ashes. "Hate" spread its net made of envy, greed, ignorance and death allover, everywhere shecould engender. She waited patiently thinking that she so vile must be the one to have heirs, companions and assistants. She has a multitude of them but only you were created as a weed. Redundant, unloved and not needed. Your peers had more luck, but don't you worry. You have been like that since you remember, and as things stand, they are yet to become like you. Imagine what will the world be like when it lets go of its destructive imagination? They are on the right track to transform their inner utopia into the utopia of the mutants. What a magnificent hell it will be. You thought that hell was somewhere far away, but you are not aware that you live in it. Anyway, how would you have met "Fear" and "Despair" if you were not in theplace that suits us best. Fire and Despair what a wonderful environment.

"Sir, I'm a deformed mutant and it's not my fault but I don't want to live in such an environment", I said in a voice full of bitterness.
"But it's not just your problem, if you insist I can give you just a little more sorrow. To go with it, I can kindle your wish to do atrocities and disregard common sense. I'm fine, and I would advise you to go out and face the people, remove the cover made up of lies and fog of stupidity and boldly show your suffering body. You will do great thing by doing so. Maybe they will realize they are walking on the edgeof an abyss, and it would be a little more exciting for me. I'm getting bored. The Kingdom of Mr. "Fear" and Mr. "Despair" sounds nice. I'm proud andhave no hope that I will have to confront Peace, Happiness, Love, Reason nor will! shoot at the Moon. You can do all that without

Dear Claudia. There is no need to describe how disappointed am. When we once realize how we originated, where and why we live, how deformed we are andwhat we will yet be, there is really no needto worry. This is my world, I feel secure in it as if I were in the arms of happiness that I will never know. You have been unselfish in helping me with everything. The images you have been creating transfer what we have been dreaming about and it should be a warning to the beings different from me. Bursting passion, thoughtful form, dynamic colors, stone or concrete egg shaped forms incite ebullience of feelings and unrestraint. The shrapnel of insanity sputter all around us, ruin flows like the fog and ashes from power plants. We inhale and eagerly swallow the mayhem, grip with the palms of our hands the blade of negligence that cuts our flesh and without suffering and feeling of compassion we wrap the bandages of indifference over our eyes. Maybe your work will make afew of them aware, the ones who can incite the lava of reason and everything would take a turn towards a utopia, a realistic utopia, no matter howincompatible it may sound. In a world different from mine, people want to change bad habits, to threaten Mr. "Fear" and Mr. "Despair", even to ban them, to do everything in their powerso that freaks like me would turn into something cute, dear to all. It's already too late for me. I will, as I am, disappearinto the universe even without an explosion strong enough todestroy the planet. I hope I will be guickly forgotten.

Thank you Claudia Chaseling, Yours truly, Murphy III, the Mutant